

Anul: 2005

Cod RAN: 151987.02

Perioade: Preistorie, Protoistorie, Evul Mediu, Perioada modernă

Epoci: Epoca bronzului, Hallstatt, La Tène, Evul Mediu, Perioada modernă

Tipuri sit: locuire, descoperire funerară, descoperire izolată

Categorii sit: Domestic, Religios, ritual și funerar, Neatribuit

Autori: Mircea Babeș, Dragoș Măndescu, Ion Pătrașcu, Daniel Spânu

Instituții: Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Muzeul Județean Argeș, Pitești, Muzeul Județean de Istorie Teleorman, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București

Raport

Datorită restrângerilor financiare, în campania 2005 colectivul de șantier nu a și-a propus decât epuizarea din punct de vedere arheologic a suprafeței J13 (carourile a și c), a cărei cercetare fusese demarată în campaniile precedente și care a fost finalizată în acest an. Reamintim faptul că suprafața cercetată J13 se află pe latura de N a sitului Cetate de la Zimnicea, între SI și SII trasate de Ion Nestor în 1948.

În secțiunea cercetată pe parcursul a trei campanii (2003-2005), stratul medieval de depunere este, în această parte de N a sitului, extrem de subțire (practic el se confundă cu vegetalul contemporan: numai aici au fost surprinse materiale medievale în strat). O prezență medievală în această parte a sitului este certificată de gropile 256 și 255 care se adâncesc în depunerile inferioare de epocă Latène. În suprafața J13, nu au fost identificate contexte databile în mod cert în perioada târzie a Latène-ului. Probabil, stratul de depunere medieval, și poate și un eventual strat de depunere din perioada târzie Latène au fost afectate de eroziunea naturală care s-a putut exercita cu mai multă pregnanță, tocmai în această parte mai înaltă a sitului. Trebuie precizat că punctul cel mai înalt corespunzător nivelului de călcare anterior demarării cercetării suprafeței J13 a+c și care se situează în același timp în colțul de SV al acesteia se află la o altitudine de 45,22 m, în timp ce platoul central al sitului se află la o altitudine de cca. 43 m.

Cu excepția resturilor stratului medieval/modern superior, întreaga stratigrafie a secțiunii J13 a+c, oricât de complexă și de consistentă ar părea (baza celor mai adânci complexe se află la -3,42 m adâncime!), trebuie datată, așa cum se bănuia încă la finele campaniei 2003 și cum s-a putut argumenta în campania din 2004, în perioada timpurie a Latène-lui. În acest sens sunt sugestive importurile grecești (amfore) identificate chiar la baza stratigrafiei, mai precis în contextele 282c/162 care alcătuiesc partea inferioară a umpluturii locuinței 157/278. De asemenea, în partea superioară a stratigrafiei secțiunii cercetate au fost identificate în campania 2004 numeroase fragmente de pythos local care, prin asocierile lor dintr-unele inventare funerare pot fi sincronizate perioadei de circulație a fibulei tracice. Descoperirea unei astfel de fibule în contextul 276, aflat în partea inferioară a stratigrafiei (276 suprapune umplutura gropii 282a+b care se adâncește în loesul natural al sitului, steril sub aspect arheologic) sugerează odată în plus constituirea întregii stratigrafii din această parte a Cetății într-un interval nu foarte lung de timp.

În stratigrafia secțiunii J13 a+c pot fi identificate trei niveluri de locuire consecutive din punct de vedere temporal. Cel mai vechi nivel cu urme de locuire este cel ilustrat de contextele 157/278/282c/172/162 care, împreună cu lentilele de clisă nisipoasă 161, 283 și 284 (posibile resturi ale unor pereți) formează vestigiile unei prime locuințe (A), care s-a amenajat din stratul 278/157, același strat din care s-a săpat și groapa 282a+b (B). Cele două grupări de contexte A și B formează primul și cel mai vechi nivel de locuire identificat în secțiunea J13 a+c. Desigur, în cadrul acestui prim nivel de locuire s-ar putea distinge mai multe faze de reamenajare a locuirii, faze ilustrate de vetrele distruse pe loc 162v (faza A1) și 157c (faza A2). Totuși, o diferențiere cronologică netă între aceste faze de reamenajare a aceleiași locuințe este greu de realizat numai pe baza materialelor arheologice identificate.

Deasupra acestui nivel au fost amenajate contextele 150a (vatră), 150b (dărâmtură a unui cuptor?) și 150c (podea de lemn), umplutura 149 care le suprapune și care, împreună cu o fază mai veche (umplutura 147, vatra 147a și 147v), care toate par să alcătuiască o altă locuință (C) corespunzătoare unui nou nivel de locuire. Această locuință C (formată din contextele 147, 150 și 149) s-a adâncit și a secționat stratul 278 de la baza cărui care s-au format locuințele A și B. Așa cum locuința C suprapune nivelul inferior, tot astfel, un alt grupaj de contexte (268 a, b și c) și anume resturile unei alte locuințe (D) suprapune umplutura 282a+b (locuința? B). Adâncită de la un nivel de călcare corespunzător bazei stratului 189/275 (identificat în N secțiunii și care corespunde stratului 265 din sudul secțiunii), în care de altfel se adâncește și locuința C, locuința D ar putea fi prin urmare sincronizată relativ locuinței C. Astfel, cele două locuințe C și D ilustrează un al II-lea nivel de locuire care îl suprapune direct pe cel dintâi.

Un al III-lea nivel de reamenajare și de locuire a părții de N a sitului este indicat de amenajările descoperite, evidențiate și documentate în campania 2004 în grundul al VII-lea (și care ar putea fi denumite locuințele E și F). Acestea constau din resturile unor pereți la ridicarea cărora s-au folosit cantități considerabile de bolovani de forme neregulate, dar prevăzuți cu urme de șpiț (indiciu al derocării dintr-o carieră?), similari celor descoperiți în campania actuală numai în groapa 274.

Aceste trei niveluri de locuire ar putea fi sincronizate relativ părții inferioare a stratigrafiei documentate în campaniile 2000-2002 în zona centrală a sitului (SXVIIIa) care cuprinde o suprapunere de lentile de cenușă, chirpici, resturi de lemn putrezit și dărâmtură, conținând mult material ceramic (inclusiv importuri grecești din a doua jumătate a sec. IV a.Chr.), oase de animale ș.a. Așa cum în partea centrală a sitului, această succesiune intensivă de depuneri de la baza stratigrafiei este suprapusă de straturi mult mai sărace în inventar, care sugerează o formare lentă în timp, la fel în partea de N a sitului, cele trei niveluri de locuire (corespunzătoare locuințelor A-B, C-D și E-F) sunt suprapuse de trei straturi sărace în material și mai ales lipsite de urme ale unor amenajări destinate locuirii și anume contextele 188/253, 187 și 183. Prin urmare, stratigrafia cercetată în partea de N a sitului nu este flagrant diferită de zona mijlocie și inferioară a stratigrafiei documentate în partea centrală a sitului Cetate. [Daniel Spănu]

Informații suplimentare online

[Raportul 3553 din cronică.cimec.ro](http://raportul3553.din.cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.foolosind.Mapserver.Cimec.ro)
